

Constitutionen tænkes fortsat i længere Tid, og navnlig ind i et paafølgende Finantsaar) fastsættes ved Finantsloven.

Det synes fremdeles hensigtsmæssigt paa dette Sted at tilføie den Regel, som maa gjælde, naar en Mand, som ikke staaer i Statstjenesten, constitueres i et Embede eller en Bestilling. Efter Udvalgets Mening kunde denne udtrykkes saaledes, at den hele for Embedet fastsatte Lønning, om nødvendigt, kan anvendes til at honorere ham, men at i Reglen dog kun det Halve af Lønningen bør anvendes dertil. Hertil bør da føies, at, dersom den Paagjældende nyder Pension eller Væntepenge, bør Honoraret yderligere nedsættes.

Til § 7.

7) Udvalget er enigt i de i denne Paragraph stillede Forslag, forsaavidt de gaae ud paa, at Embedsmænd herefter ikke skulle betale Rangskat af den med deres Embede forbundne Rang, og at Bestallingsgebyrer skulle bortfalde. Men man kan dog ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa, at efter de hos os gjældende Forhold er der i det Væsentlige de samme Grunde til at fritage Embedsmænd for Skat af den Rang, der erhverves ved Titler, som det ikke vilde anstaae sig for dem at vægre sig ved at modtage. Da det nu derhos i og for sig ikke skjønnes at være til nogen som helst Nytte, at Embedsmænd kunne erholde Titler, men snarere i flere Henseender at være til Skade for dem, foreslaaer Udvalget, at der i denne Paragraph indføres en Bestemmelse om, at ingen Embeds- eller Bestillingsmand herefter, saalænge som han staaer i Statens Tjeneste, kan erholde anden Titel eller Rang end den, som hans Embede medfører. At Hofcharger ikke herunder ere indbefattede, anseer Udvalget for en Selvfølge.

Udvalget er derhos af den Mening, at en afflediget Embedsmænd ikke kan fritages for at svare Rangskat af sin Embedsrank, medmindre han fritages for Rang. Udvalgets Mindretal troer dog ikke at kunne give sit Mende til, at nogen af de Embedsmænd, som nu svare Skat af den med deres Embeder forbundne Rang, fritages for denne Skat,

men at dette kun bør skee for dem, som herefter ansættes.

Til § 9.

8) Det i sidste Punktum af 1ste Stykke indeholdte Forbehold af den Ret, som visse nu ansatte Embedsmænd have erhvervet til efter bestemte Aar at erholde Alderstillæg, kan Udvalgets Flertal ikke ansee for nødvendigt. Der er ved tidligere Lønningslove kun givet de paagjældende Embedsmænd en Ret, forsaavidt denne ikke ved Lønningslovenes Revision blev modificeret, inden den fik praktisk Betydning, og det vilde medføre altsor stor Forvirring, om enhver Embedsmænd saaledes skulde beholde en særlig Ret i Henhold til den Lønningslov efter hvilken han var ansat. I et hvert Tilfælde synes dette da ogsaa at maatte medføre, at de nu ansatte Embedsmænd heller ikke fik de Lønningsforbedringer, som de nye Lønningslove maatte medføre for dem, og Resultatet heraf vilde da være, at flere forskjellige Lønningslove samtidig vedbleve at være gjældende i samme Bestyrelsesgren, hvilket vilde kunne medføre stor Forvirring.

Udvalget foreslaaer derfor, at den omhandlede Sætning i § 9 udgaaer.

Dersom dette ikke bifalbes, foreslaaer Flertallet, at der i Slutningen af § 9 tilføies som et nyt Stykke:

„I de Embeder og Bestillinger, som der ved nye Lønningslove tilstaaes forhøiede Lønninger, vedblive de nuværende Embeds- og Bestillingsmænd at lønnes efter de hidtil gjældende Regler, kun med den Forandring, at Sædtillæg og midlertidigt Lønningsstillæg udbetales i Overensstemmelse med de ovenfor givne Regler.“

Til §§ 9 og 12.

9) Regjeringens Forslag om at afflasse de saakaldte Sædtillæg har fundet Tilslutning hos Udvalgets Flertal, idet nogle Medlemmer samstemme i de herfor af Regjeringen anførte Grunde, andre i alt Fald ansee det for upraktisk at gjøre Forsøg paa at vedligeholde denne Lønningsmaade.

At der maa gives de Embeds- og Bestillingsmænd, som hidtil have haft Sædtillæg